

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
6.Bf.500/2013/8. szám

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2014. év november hó 07. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A minősített adattal visszaélés büntette miatt **I.r. vádlott** és társa ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2013. október 25. napján kihirdetett 7.B.1003/2013/10. számú ítéletét **I.r.** és **II.r.** vádlottak vonatkozásában **helybenhagyja** azzal, hogy

I.r. vádlott bűncselekményének helyes jogszabályi megjelölése a Btk. 265. § (1) bekezdés b./ és (2) bekezdés c./ pontja, továbbá azzal, hogy a

18.000 (tizennyolcezer) forint bűnügyi költséget visel az állam.

A másodfokú eljárás során felmerült 4.000 (négyezer) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék a 2013. október 25-én kihirdetett 7.B.1003/2013/10. számú ítéletével **I.r. vádlottat** a Btk. 265. § (1)-(2) bekezdés c./ pontjába ütköző minősített adattal visszaélés büntette miatt 150 napi tétel, napi tételenként 2.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése eseteire annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. **II.r.** vádlottat az ellene az 1978. évi IV. törvény 221. § (1) bekezdés a./ pontjába ütköző minősített adattal visszaélés büntette miatt emelt vád alól felmentette. Megállapította, hogy **II.r. vádlott** kirendelt védője díjaként felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő ügyész **I.r. vádlott** tekintetében büntetésének súlyosítása, vele szemben lefokozás katonai büntetés alkalmazása, **II.r. vádlott** tekintetében pedig bűnösségének megállapítása, és vele szemben büntetés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést. Előterjesztette fellebbezésének írásbeli indokolását, melyben a fellebbezés irányát megváltoztatva indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet helyezze hatályon kívül, és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárás lefolytatására mindkét vádlott tekintetében.

I.r. vádlott és védője az ítélet megalapozatlansága miatt fellebbezést jelentettek be. **II.r. vádlott** és védője az elsőfokú ítéletet tudomásul vették.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.1143/2013/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést az ítélet kihirdetésekor bejelentett formájában tartotta fenn. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, a történeti tényállást pedig az általa megvizsgált bizonyítékokra figyelemmel hibamentesen állapította meg. Egyetértett az elsőfokú bíróság jogi értékelő tevékenységével is, azonban vitatta I.r. vádlottal szemben a kiszabott büntetést. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság eltúlzottan enyhe pénzbüntetést szabott ki I.r. vádlottal szemben, és mivel cselekményével a rendfokozat tekintélyét sértette, indokolt vele szemben katonai mellékbüntetés alkalmazása is. **II.r. vádlott** vonatkozásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság tévedett, amikor II.r. vádlottat felmentette, mivel a tényállás alapján csak az a következtetés vonható le, hogy II.r. vádlott tisztában volt azzal, hogy a rendelkezésére bocsátott anyag minősített. Indítványozta ezért az elsőfokú ítélet megváltoztatását, és **I.r. vádlott** vonatkozásában a pénzbüntetés napi tétel számának felemelését, vele szemben rendfokozatban visszavetés alkalmazását, **II.r. vádlott** bűnösségének megállapítását minősített adattal visszaélés büntetében, és vele szemben pénzbüntetés kiszabását.

A másodfokú nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség jelenlévő képviselője az átiratában foglaltakat fenntartotta. Ennek során kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság a történeti tényállást helyesen állapította meg, és okszerűen vont le következtetést I.r. vádlott bűnösségére. Tévedett azonban, amikor vele szemben a büntetést eltúlzottan enyhén állapította meg. II.r. vádlott vonatkozásában azt tartotta fontosnak kiemelni, hogy nem a tényállást támadja, hanem az abból levont jogi következtetést. Megismételte azt az álláspontját, hogy II.r. vádlott tudattartamára tévesen következtetett az elsőfokú bíróság, mivel II.r. vádlottnak fel kellett ismernie, hogy titkos anyag került a birtokába. Ezért indokolt bűnösségének megállapítása és vele szemben büntetés kiszabása. Megismételte átiratában írt indítványait.

I.r. vádlott védője perbeszédében védence felmentése érdekében előterjesztett fellebbezését fenntartotta. Megismételte azt az álláspontját, hogy az elsőfokú ítélet megalapozatlan, ennek jogi alapját a Be. 351. § (2) bekezdés a./, c./ és d./ pontjaiban jelölte meg. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság helytelen jogi következtetést vont le, amikor I.r. vádlott bűnösségét megállapította. Hangsúlyozta, hogy nem a tényállást támadja, hanem arra kívánja felhívni a figyelmet, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok nem alkotnak zárt logikai láncolatot. Felhívta a figyelmet arra, hogy a tananyag nemcsak titkos tananyagra épült, és az elsőfokú bíróság is azt állapította meg, hogy a II.r. vádlott részére védence jegyzeteket bocsátott rendelkezésre. Mindebből az következik, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem lehet megállapítani, hogy I.r. vádlott minősített adatokat juttatott volna II.r. vádlottnak. Kifejtette, hogy az elkövetés körülményei sem utalnak bűncselekmény elkövetésére, mivel csak az állapítható meg, hogy köztük telefonbeszélgetés folyt. Arra nem lehet következtetést levonni, hogy a telefonbeszélgetés mire vonatkozott. A titkos anyagot tartalmazó tankönyv nem volt a védence birtokában, azt csak szolgálati helyén tanulmányozhatta. Mindezek alapján az állapítható meg, hogy a tényállás nincs felderítve. Mivel a cselekmény elkövetésének körülményeit illetően lényegében csak kétségek állnak

rendelkezésre, ezért védenca felmentése érdekében bejelentett fellebbezését tartotta fenn. Álláspontja szerint kétséget kizáróan nem bizonyítható, hogy védenca elkövette a terhére rótt bűncselekményt. Utalt I.r. vádlott személyi körülményeiben bekövetkezett változásokra, arra, hogy jövedelme csökkent, újabb tartozásai keletkeztek, és arra, hogy tanulmányi szerződése megszüntetésre került, amely szintén fizetési kötelezettséget vont maga után.

II.r. vádlott védője az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítékokat számba vette, amely alapján helyesen vont le következtetést arra, hogy nem bizonyítható a védenca terhére rótt bűncselekmény. Kiemelte, hogy az eljárás adatai alapján nem lehet megállapítani, hogy I.r. vádlott milyen formában adta át az adatokat védenca részére. Arra sem lehet következtetést levonni, hogy a köztük lefolyt telefonbeszélgetés során a II.r. vádlott telefonját ki használta. Álláspontja szerint a telefonok telefonszámai alapján nem lehet levonni azt a következtetést, hogy I. és II.r. vádlott között folyt a beszélgetés, illetve arra, hogy a dokumentumok védenchéz kerültek. Ha el is fogadja a bíróság, hogy jegyzet formájában védenchéz kerültek az információk, ebből nem következik, hogy fel kellett volna ismernie, hogy a jegyzetek minősített adatot tartalmaznak. Mivel kétséget kizáróan nem bizonyítható a II.r. vádlott bűnössége, indítványozta az ítélet felmentő rendelkezésének helybenhagyását.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírálta. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat maradéktalanul betartotta, törvényesen zárta ki tárgyalásának egy részéről a nyilvánosságot, a minősített adat védelme érdekében. Eleget tett kioktatási kötelezettségének is. A bizonyítékokat értékelő tevékenységével kapcsolatban a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú büntető tanács a bizonyítási eljárás keretében a szükséges bizonyítékokat számba vette, és azokat helyesen, a logika szabályainak megfelelően értékelte.

Az I.r. vádlott a tárgyaláson nem kívánt vallomást tenni, a nyomozás során pedig bűnösségét nem ismerte el. E bizonyítékkal szemben az elsőfokú bíróság tárgyalásán kihallgatott **tanú1** vallomására, és az ismertetett dokumentumokra figyelemmel mérlegelési jogkörében állapította meg a tényállást. Bizonyítékokat értékelő tevékenységéről számot adott, a bizonyítékok értékelése során logikai hibát nem vétett. Megindokolta, hogy miért állapított meg marasztaló tényállást I.r. vádlottal szemben, és miért nem látta bizonyítottnak II.r. vádlott bűnösségét. Indokolási kötelezettségének tehát maradéktalanul eleget tett.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás az I.r. vádlott személyi körülményeiben bekövetkezett változásokra figyelemmel szorul kiegészítésre, az általa előadottak, illetve az általa becsatolt okiratok alapján. A Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja alapján a következőkkel egészíti ki a tényállást: „**I.r. vádlott** havi nettó illetménye 210.000 forint. A rendőrség felbontotta tanulmányi szerződését, amely következtében 643.152 forint visszafizetésére köteles.”

Az előzőekben írt kiegészítéssel az elsőfokú bíróság ítélete már mindenben mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól és azt a Fővárosi Ítéltábla elfogadta felülbírálata alapjául.

A másodfokú bíróság az I.r. vádlott felmentése, illetve II.r. vádlott bűnösségének megállapítása érdekében bejelentett fellebbezéseket nem találta alaposnak.

A bejelentett fellebbezések, illetve a másodfokú eljárásban előadottak új tényre, illetve új bizonyítékra nem hivatkoznak. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az I.r. vádlott és védője, valamint az ügyész a II.r. vádlott tekintetében lényegében az elsőfokú bíróság okszerű, bizonyítékokat értékelő tevékenységét támadja, amely a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethet. Miként az előzőekben az ítéltábla kifejtette, az elsőfokú ítélet megalapozott, ezért nem merült fel további bizonyítási eljárás lefolytatásának szükségessége sem. Emiatt a Be. 351. § (1) és 352. § (3) bekezdésében írtak alapján a másodfokú bíróság nem értékelhette a bizonyítékokat az elsőfokú bíróságtól eltérően, annak törvényben írt előfeltételei nem állnak fenn. Mindezek alapján a másodfokú bíróság, kötve az elsőfokú ítéletben megállapított tényálláshoz bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint megalapozatlansági okok tehát nem állapíthatóak meg, az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, tényről, további tényre is helyesen következtetett. I.r. **vádlott** tekintetében rendelkezésre álló bizonyítékok - saját jelentése, a tanú vallomása, a keletkezett okiratok, köztük a záróvizsga jegyzőkönyv és különös tekintettel az iratok részét képező zártan kezelt, részben megoldott vizsga feladat - zárt logikai láncot alkotva bizonyítják I.r. vádlott bűnösségét a terhére rótt bűncselekményben. A vádlottól lefoglalt részben kidolgozott vizsgafeladat, amit II.r. vádlott segítségével írt, a titkos minőségű jegyzet anyagára épült. Mindezek alapján megállapítható, hogy olyan információt juttatott II.r. vádlottnak, ami a vonatkozó jogszabályok alapján minősített adatnak minősülnek.

Az elsőfokú bíróság a Btk. 2. §-ára figyelemmel helyesen, a cselekmény elbírálásakor hatályos büntető jogszabályokat alkalmazta, mivel az I.r. vádlott cselekményének kedvezőbb elbírálását tette lehetővé. Helyesen állapította meg ezért az elsőfokú bíróság, hogy I.r. **vádlott** magatartásával elkövette a minősített adattal visszaélés büntettét. Ennek jogszabályi megjelölésekor részben tévedett, mivel elmulasztotta annak pontos felhívását. Ezt a másodfokú bíróság pótolta, és annak rendelkező részben írt pontos megjelölését a Btk. 265. § (1) bekezdés b./ és (2) bekezdés c./ pontjában határozta meg. A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú büntető tanács 11. oldal 4. bekezdésében írt jogi értékelő tevékenységével, azt annyiban kívánja kiegészíteni, illetve pontosítani, hogy a kifejtett álláspontot alátámasztja a Kúria 1/1999. számú Büntető Jogegységi Határozata is. Emiatt a vádlott cselekményét az elsőfokú bíróság helyesen minősítette a keretjogszabály tartalmára figyelemmel is, jól lehet az időközben

változott, azonban a büntetőjogi védelmet nem szüntette meg. Ilyen esetben a keretjogszabály változása nem hat ki a terhelt büntetőjogi felelősségére.

Az elsőfokú bíróság a vádlottal szemben az általa megvizsgált bűnösségi körülményekre figyelemmel helyesen alkalmazott pénzbüntetést, annak törvényi előfeltételei fennálltak, és nem tévedett akkor sem, amikor annak napi tétel számát és a napi tétel összegét megállapította. A bűnösségi körülményeket a további időmúlással kell kiegészíteni, amely enyhítő körülményként értékelhető. Mindezek alapján a másodfokú bíróság nem tartotta szükségesnek a pénzbüntetés napi tételének súlyosítását, illetve a vádlottal szemben katonai mellékbüntetés alkalmazását. Álláspontja szerint a kiszabott pénzbüntetés is elegendő a büntetési célok elérésére.

A másodfokú bíróság egyetértett **II.r. vádlott** felmentésére levont jogi következtetéssel is. Az elsőfokú bíróság álláspontját körültekintően megindokolta, és a Be. 4. §-ára figyelemmel a kellően nem bizonyított tényt helyesen nem értékelte II.r. vádlott terhére. Helyesen állapította meg, hogy nem bizonyítható, hogy a II.r. vádlott tisztában volt azzal, hogy a részére átadott jegyzet minősített adatokat is tartalmaz.

Az előzőekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet helyes indokainál fogva helybenhagyta azzal a további pontosítással, hogy meghatározta II.r. vádlott védőjének elsőfokú eljárásban felmerült költségét, amelyet az állam visel.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget, a amely II.r. vádlott kirendelt védőjének működésével kapcsolatban merült fel, a Be. 339. § (1) bekezdése alapján az állam viseli.

A Fővárosi Ítéltábla végzése a Be. 371. § (1), (3) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2014. november 07.

Dr. Ruzsás Róbert s.k.
a tanács elnöke

Dr. Török Zsolt s.k.
előadó bíró

Dr. Mészáros László s.k.
szavazó bíró

A Fővárosi Törvényszék ítélete I.r. és II.r. vádlott vonatkozásában jogerős és az I.r. vádlott tekintetében végrehajtható.

Budapest, 2014. november 07.

Dr. Ruzsás Róbert s.k.
a tanács elnöke